

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— : . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— : . . . 9.— za vse leto . . . 12.— : . . . 18.—

Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinosti je moč“.

Častitim gg. naročnikom!

Svoje častite naročnike prosimo uljudno, da nam pošljejo naročnino za drugo in tretje četrtletje kakor hitro mogoče, ker se ima naročnina plačevati v naprej. One častite naročnike pa, ki so na dolgu z naročnino za prvo in drugo četrtletje ali še več, opozarjamo, da jim ustavimo list, ako ne poravnajo zaostanka do 15. t. m.

Naročnina pošlje se najlaglje na te dni priloženi poštni nakaznici, na katero se lahko prilepiti tiskani naslov.

Upravništvo „EDINOSTI“.

„Sokolov“ izlet v Devin.

Morda še za noben Sokolov izlet ni bilo toliko zanimanja, kakor za predvčerajšnji v Devin. Kmalu po 2. uri popoldne je kar mergolelo ljudstva na „Rivi Sanità“ in po sosednjih ulicah. Vedno in vedno so prihajale nove množice. Vse je nestrpno čakalo, kedaj se primakne k bregu najeti parnik „Risano“, ki je imel priti iz Pulja. Došla je 3. ura in parnika — še ni bilo! Ljudje so so jeli vznemirjati in širila se je govorica, začetkom le tu pa tam, potem pa glasneje, da parnik — ne pride, ker se mu je stroj pohabil. Slednjič vendar — bila je že 3. ura in četrt — prikazal se je parnik ob svetilniku. Toda osupnili smo: lezel je počasi kakor polž. In tedaj nas je obšla slutnja, da se ne popeljemo v Devin s parnikom „Risano“. Slutnja je kmalu postala istina. Kmalu se nam je proglasilo iz kompetentnih ust, da parnik nikakor ne more iz pristanišča, ker se je izrekla proti temu dotična komisija. Naše pero ne more popisati ogorčenja, nastavšega med izletniki, in in čuti je bilo opomb in komentarov, kojih ne moremo ponavljati. Nevolja je bila tem hujša, ker se je bila raznesla govorica, da so laški krogi že v soboto trdili apodiktčno, da bode v nedeljo stroj „Risana“ pokvarjen. A nevolja je vskipela do vrhunca, ko so se laška zijala rogala izletnikom: „Ali smo vam jo zasolili? Danes ste

ščavi napravili ljukno v vodo itd. itd.“ Mi nočemo ničesar dolžiti paroplovne družbe istrske, konstatovati pa moramo, da se je tako govorilo že v soboto in da je prišla taka prijava tudi načelnistvu „Tržaškega Sokola“. Nekdo je hotel celo staviti 100 gld., da se „Risano“ ne odpelje v Devin. Starešinstvo „Sokola“ ni moglo verjeti takim govoricam, v prvo, ker mi v svojem poštenju ne moremo misliti, da bi mogel kdo tako postopati, v drugo, ker je družba še v petek zahtevala aro 50 gld., in v tretje, ker je v nedeljo opoldne vsprejela vso pogojeno svoto!

Ne da bi hoteli torej dolžiti, beležimo ta fakta, prepuščaje vsakomur najsi misli, kar hoče! Posebno pa treba zabeležiti še fakt, da se je par dni poprej „pohabil“ stroj parniku „Piranese“, kojega je bil najprvo najel naš „Sokol“.

Splošno razburjenje. Ni čuda. Skoro poldrugo uro so stali izletniki — iz vseh krogov slovenske družbe — na žgočem solcu.

Kaj storiti? Po kratkem posvetovanju izdala se je parola: v Devin po železnici! Če ne moremo po mokrem, pojdemo pa po suhem! In ako smo bili popred ponosni na uzornem redu in vztrajnosti našega ljudstva, smo se pa potem kar divili disciplini in soglasju. Kakor črn oblak unila se je množica po odrezju proti južnemu kolodvoru. Trdno voljo in samozavestno stopale so nežne dame — take bi si želeli naše Slovenke vsikdar in povsodi. A to tako tiho, mirno — vzlic ogorčenju v srcih. — Tako ljudstvo ne prireja iz gredov, o tem se je vnovič mogla prepričati slavna redarstvena oblast. Tako ljudstvo zasluži vso svobodo, uprav zato, ker noče nikomur kratiti svobode, in ker kaže ob vsaki priliki, da hoče le uživati svobodo in ne zlorabljati iste. Mi hočemo, da bodi svoboda vzvišena prikazen, ne pa — odurna karikatura.

Dá, mi imamo drugačne pojme o svobodi in o enakem pravu nego pa oni življi, ki so hoteli tudi v nedeljo uganjati orgije svoje razbrzdanosti. Bódi nam dovoljeno, da že na tem mestu

kadar ni šlo vse v redu. Miha je urno tekkel po stopnicah; pa, kolikor bližje je prihajal vratom, toliko počasnejši je stopal, da ne bi s preglasnim korakanjem vzbudil poročnika.

„He, ta naš gospod so pa le sitni, mislijo, da se oficirje tako kliče, kakor druge ljudi. Jaz že vem, sem že veliko poskusil“, pritoževal se je Miha golim stenam prostornega hodnika. Pred vrati pa je obstal in pazno poslušal, če se je mladi že kaj probudil. Ko je bilo vse tiho, lezel je po stopnicah do Milke:

„Gospodičina, pojdite vi brata klicat, jaz se ga ne upam, lepo prosim!“

Milka je naglo ugodila Mihovi prošnji in ta je takoj lažje dihal.

Minilo pa je malone celo uro, predno se je prikazal na Stojana, skrbno počesanega, navihanih brčic, elegantno kretajočega se v novi paradni uni formi. Naglo so poseli v voz in konji so morali občutiti Mihovo nejevoljo.

Prva je opravila svojo dolžnost Ema. Prva je voščila materi, kar pač more priden otrok. Sod-

omenimo, da je imel Devin čudnih gostov v nedeljo predpoludne in popoldne. Predpoludne je biltam jeden najsrditih kaporjonov tržaških. Česa je iskal tam ravno istega dne? Popoldne pa je došla tja tržička godba. Kdo jo je najel, kdaj in v koji namen? Kdo je bila in kaj je hotela tista družba, ki je hotela zasesti prvo nadstropje v gostilni g. župana Plesa?

Le dvojno je mogoče. Ali so hoteli izzivati in morda provzročiti izgrediv, ali pa so hoteli — obveščeni že popred iz Trsta, da parnik „Risano“ ne pride v Devin — slaviti svojo zmago. Niso je slavili, ampak izginoli so kakor kafa. Pač pa so slavili sijajen triumf odločnosti in samozavest našega ljudstva ter bratsko činstvovanje med goriškimi in tržaškimi Slovenci. In vendar smo slavili mi svoj narodni praznik vzlic vsem neprilikam in vzlic vsej zli volji.

Take gnječe menda že dolgo ni bilo na tržaškem kolodvoru kakor minole nedelje, ko so naši ljudje došli tjakaj. V atriju se kar nisi mogel ganiti. Odbor društva je preskrbel hitro, da so izvedeli v Nabrežini in v Devinu o tem, kar se je zgodilo. Poskrbel je tudi, da so se priklopili potrebni vozovi. Dolžnost nam je res, da na tem mestu izrečemo iskreno zahvalo, ki se je trudil nenavadno uljudnostjo in udvorljivostjo, da kolikor le možno ustreže našim željam. Neznansko je peklo v železniških vozovih ali vendar nisi videl nikjer omahljivca, vsem se nam je brala na licih trdna volja: da ne s moramo prititi na svoj cilj!

Ostavivše postajo v Bivijah čakalo nas je preprijetno iznenadenje: dolga vrsta za nas pripravljenih voz. Mi ne moremo izreči dovoljno hvale na ljubeznivosti in požrtvovalnosti naših goriških bratov, ki so vse tako lepo priredili. V imenu „Tržaškega Sokola“ in v imenu vseh izletnikov bodi izrečena iskrena zahvala, kajti le Goričani so omogočili se svojo požrtvovalnostjo, da smo temeljito prekrizali vse nasprotnne spletke in vso nevoljo.

zalo hčerko, ki je tako napredovala od leta do leta.

„Ti si dobro dete!“ dejala jej je mati in jo poljubila na belo čelo, potem pa stišli vsprejemati posetnike. Uradniki so prišli drugi čestitat gospej šefovi, da so opravili svojo dolžnost. Za tem so se vrstile intimne hišne prijateljice. Nazadnje pa so prišli iz Goščavja.

Veselo so vsprejeli sodnikovi Stojana. Posedli so okrog mize in se zapletli v živahen pomenek. Trdinka je sčebljala z sodnico, Trdin z Emo. Stojan pa je moral sodniku dopovedovati sedanje vojaške izpremembe. Pomenljivo je kimal z glavo bivši rezervni častnik in mrmral svoje opazke:

„Povsod novotarije, hm, hm!“

Ema je bila zmočena v Stojanovi družbi. Opazovala ga je izpod dolgih trepalnic in ugajal jej je neizrečeno. Saj je bil lep, v resnici lep, samo da bi ne bil tako ponosen, tako ošaben. Da bi ne imel tistega lokavega pogleda! Vendar pa, ko je ogovoril, ko se jej je nasmehnil prijazno, pogledala ga je, kakor bi jej bilo vse po volji na njem.

(Pride še).

PODLISTEK.

Njen ideal.

Novela. — Spisal Srečko.

(Dalje).

Pripravi voz in vse, kar je potrebno, nas popelješ v tuj, le naglo!“ Trdin je ostro ukazoval dalje. Obšel je bil že vsa grajska poslopja in vse pregledal. Tako je bilo vsaki dan. Družini je bil natančen, vendar pa dober, odpustljiv. Težko so skrili pred njim kako neumnost, ako so jo napravili slučajno. Pred sedmo uro ustali stit tudi že mati in Milka, ter se skrbno napravili za v trg. Miha pa je kimal po hlevu in dvorišču in ko je naposled del na glavo praznični klobuk, je bilo vsem znano, da je gotov.

V starinsko opravljeni, preobilnim nakitjem odičeni sobi, na vzhodni strani gradu, pa je spal še tedaj poročnik Trdin. Stari je hodil po dvorišču in večkrat pogledoval gori v prvo nadstropje, kedaj se vendar odgrne zastor od okna. Pa bilo je vse tiho.

„Miha, skoči gori in potrka na vrata, veli Stojanu, da bo vsaki čas osem!“

Stari je postajal osornejši, kakor vsakokrat, niti prilezle so v oči solze veselja, vili eči svojo

V dolzih vrstah so se vozili naši izletniki proti Devinu, le četa „Sokolov“ in mal del izletnikov korakali so peš z godbo in zastavo na čelu.

Ravno ko je solnce pošiljalo zadnje svoje žarke na zemljo — po 7 uri — došli smo do pred mesteca devinskega. Tu nas je pričakovala četa „Goriškega Sokola“ in velika množica ljudstva. Urnebesni živio in na-zdar klici so nam bili v pozdrav. Videlo se je, da se izvijajo vskliki iz ogorčenih in za svojo sveto pravo in za svojo svobodo zavzetih duš.

Razvrstivše se nas je pozdravil tresočim se glasom starosta „Goriškega Sokola“, gospod urednik G a b r š č e k. Zahvalil nas je, da smo se danes zbrali ravno na tem krasnem, klasičnem koščku *naše zemlje, zemlje slovenske, ob sinji Adriji*. Rodoljubnim zanosom je omenjal naših tužnih odnošajev, ko se mora človeku zdeti, da se je zaklelo proti nam — vse!! A mi moramo pakazati, da se znamo braniti in zato mora postati naše postopanje povsem drugače. Dev in, ta biser zemlje slovenske ob Adriji, mora ostati naš. Zato se moramo sniti tu zopet prihodnje leto in nas je zagotovil govornik, da se bode skrbelo, da pridejo Goričani v še večem številu. V to ime nam je zaklical presrčni sokolski „Na zdar“!

Že med tem krasnim govorom je bilo čuti vsklikov ogorčenja in navdušenja, a ko je dovršila navstal je pravi vihar in vse je mahalo klobuki in robci.

Na tem prelepem pozdravu se je zahvalil v našem imenu starosta g. dr. Gregor in. Razvijaje iste misli rekel je govornik, da ako Italijani hote tu graditi svoj italijanski most, pa moramo mi delati vso silo na to, da si ohranimo s v o j m o s t med Trstom in Gorico. I danas smo videli, kako malenkostni so naši nasprotniki v svojih sredstvih. Njih malenkostnim spletkam moramo mi protistaviti svoje velike cilje in delovati po velikih načrtih. V ta namen treba, da zanesemo sokolsko idejo v najširše mase in zmaga mora biti naša. Devin je bil, je in ostane naš. Zaključuje se je govornik zahvalil bratskemu društvu goriškemu s pozivom na skupno delovanje Goričanov in Tržačanov.

Ob glasih godbe in burno pozdravljena korakala o onih čudnih „gostih“, ki so hoteli rajati na ruševinah našega izleta ni bilo ne duha ne sluha. Odnesla jih je sveža sokolska sapa menda v temne kote nekotnih gostiln.

Na lepo odičenem vrtu gosp. župana Plesa zbrala se je v pravem pomenu čestita slovenska družba in brez odmora jel se je vršiti program naše slavnosti. Tu je bilo videti gostov od vseh bližnjih in tudi daljnjih krajev. Najprvo in na častnem mestu moramo zopet omeniti naših bratov Goričanov, došlih v impozantnem številu klubu veliki daljavi. Tu je bilo nadalje Prosečanov, Nabrežincev, Komencev, Mavhinjcev itd. itd. Z Opčin je došel naš deželni poslanec Ivan Goriup. Sosebno nas je veselilo, da smo mogli poseči v bratske roke tudi zastopnikoma „Postojinskega Sokola“, starosti dru. Treotu in bratu Lj. Mahorčiču. S tem svojim činom je „Postojinski Sokol“ še bolj in vnovič utrdil vez, ki ga spaja z našim „Sokolom“, kojo vez hočemo mi v kratkem utrditi se svoje strani na sestanku na Razdrtem. Zastopana so bila seveda vsa narodna društva Tržaška. Za izborni petje sti skrbeli sosebno slavnoznana „Nabrežina“ pod vodstvom g. Tanceta in po vodstvu Srečka Bartelja lepo napredujoče „Slovansko pevsko društvo“. V prvo smo čuli tudi naš e pevsko društvo „Kolo“ in želimo le, da bi se po svoji že dokazani vztrajnosti čim prej popelo na višino pevske izvežbanosti. Pesem se je vrstila za pesmijo, telovadci in telovadke so vzbujali uprav navdušeno pohvalo — od vseh strani je donelo: „Živeli Sokoli, živele Sokolice! Godba je svirala večinoma sokolske in slovanske koračnice, mladina je rajala ob zvokih glasbe, palili so se umetalni ognji in je navdušenje doseglo svoj vrhunec, ko je v ognjenem kolesu zažarel velik napis: „Živio Sokol“! Vse skupaj je bila impozantna manifestacija goriško-tržaškega slovenskega življa in jasna in zajedno najkompetentnejša sodba o koristi delovanja in vplivanja sokolske ideje.

Le prerano trobil je trobentač na odhod in smo se morali ločiti v trenutku, ko je navdušenje

prekipelo iz vseh src. Pred odhodom uprizorili so „Sokoli“ obhod z godbo in bengaličnimi ognji po Devinu, od vseh strani zopet navdušeno pozdravljeni. Ob slovesu zaklicali smo si: Na svidenje v Devinu še letos in še v večem številu. In tako bodi!

Do postaje v Bivijah so se izletniki deloma vozili, velika večina pa je šla peš. Vlaka smo pričakovali ob krasnem prepevanju „Slovanskega pevskega društva“.

Na postaji so se razšli izletniki v najlepšem redu in se zavestjo v srcu, da so se svojo vztrajnostjo in nevstrašenostjo pred vsemi fizičnimi napor, slavili zmago poštene slovenske stvari nad vsemi spletkami. Ponoviti moramo, kar smo omenili že uvodoma, da nam je minole nedelje naše občinstvo imponovalo. Slava takemu občinstvu!

DOPISI.

Iz Jelšan. „Hinder hunder“ v Jelšanah. (Izv. dopis.) O naših občinskih zadevah trebalo bode enkrat govoriti obširneje in temeljiteje. Za danes hočemo le navesti nekoliko vzgledov, kako se ureduje in posluje v naši občini. To je res pravi „hinder-hunder“.

Da čujemo torej!

Nekega dne, dasi niso bile izložene volilne liste, pokazalo se je na občinski deski v Jelšanah sledeče:

OZNANILO

Volitev novega občinskega zastopstva se bo v sledečih treh dneh **veršilo**

III

Volilni razred se bo volilo dne 24 Oktobra tl. od 9 do 12 ure predpoldan

II

Volilni razred se bodo volilo dne 25. Oktobra tl. od 9 ure do 12 predpoldne

I

Volilni razred se bodo volilo dne 26. Oktobra tl. od 9 do 12 ure predpoldne.

Saki posezni volilni razred ima voliti (6) *in tri (3) namestnike.*
Glavarstvo občine

Sapjane dne 8. Oktobra 1895.

Proti takemu preziranju postave uležili smo priziv in kmalo vdobili smo naslednjo rešitev:
Br 1284

G. Martin Fidel — Šušak št. 12

Po ukazu c. k. Okr. glavarstva iz Voloske se Vam naznanja da je Vas Udok (Rekurs) po c. k. Kapitanatu gori vzeti in mi imamo druge volilne liste storiti.

Glavarstvo občine Jelšane

Sapjanah dne 16/11 95

za glavar

Miha Jurišević s. r.

Kmalu potem bil je pribit sledeči:

RAZGLAS

Po občinski postave od 10/7 1863 in ti pridruženi srenjski volilni postavi se vedno naznanja da liste vseh opravičenih **skoz katero** se bode prihodnje občinsko **namestništvo opolnilo §. 17 volilne postave** od danes do 4 tedne zamore sak v občinski pisarnici Sapljanah liste pregledati da se prepriča da ni nobeden k volitvi opravičen van izpuščen ali kateri ne opravičen v te liste upisan. Če kdo kaj tacega zapazi ima pravico v 8 dneh svojo pritožbo na prej prineset.

Glavarstvo občine Jelšane

Sapjane dne 28 Decembra 1895

Pipp s. r.

Pregledali smo volilne liste in našli, da je med 661 vpisanimi volilci okoli 500 napak. Prijavili smo svojo reklamacijo na reklamacijsko komisijo. Od te prejeli smo sledečo rešitev:

Br 118.

Gospod Josip Hrabar Jelšane h. št. 29 in

Družniki.

Na Waš Utok (Rekurs) od 26. tek. m. prijel na 27 tek. m. piše Wam zdolaj podpisana volilna komisija, kakor zdolaj pravi.

Volilne liste je občinski Glavar dal v letu 1895 (pet) na c. k. Daukarijo v Podgrad za popraviti, in dne 26. decembra 1885 (pet) nazaj prijel seve da, popravne.

Dne 29. decembra 1895 (pet) je skozi občinskega slugo po §. 17 volilne postave od 10. Julija 1863 (tri) publicirano in na zid pribito bilo za vsakega posestnika skozi 4 (štiri) tedne volilne liste pregledat in u 8 (osem) dni svojo pritožbo naprej prinesiti.

Wi in Waši družniki ste prišli dne 10. tek. m. v komunsko pisarno za volilne liste pregledat ali prepis od imenovanih list vzeti. Prepis volilnih list je proti postavi. Od omenjenega §. 17 ste imeli pravico samo v 8 (osem) dneh čas pritožbo naprej dati, namesto 8 osem dni ste uležili dne 27. tek m. Utok in to prekasno za gori vzeti.

W vašem Utoku so večkrat imena pokažena in to Jelšane h. št. 26 — Dolenje h. št. 33 in 40.

Wečkrat je v Wašem Utoku pisano dva gospodarja na eni zemlji. Po §. 17. volilne postave imata dva gospodarja ene zemlje samo en glas, in sicer ta starši.

Po usem tem je stvar prav zmešana, kakor da pride Martin Finel iz Sušaka hšt. 12 kreklamaciji, ker on ni tuležečah listah vido vzeti

Sapjane dne 29 Jenarja 1896

Pipp s. r. — Bartolich s. r. — Matias Simsich s. r. — Miha Jurišević s. r. — Frol s. r.

Ha! ha! kako je to fino! Proti temu prijavili smo svoj priziv na c. k. okr. glavarstvo. Vdobil smo sledeče potrdilo:

Uradno poterdujem da sem prijel reklamacije za popravki volilnih listi

Jelšane dne 27/1 1896

Pipp s. r.

Dolgo smo čakali na rešitev svojega priziva. Obrnili smo se tudi dvakrat na ministra predsednika grofa Badenija. Konečno vdobili smo sledeči dopis:

Št. 792

Gosp. Josip Hrabar h. b. 29 in drugi

Tukaj.

Čez Ukaz od c. k. Kapitanato od 17 t. m. st. 1447 dam Vam znat, vaš Utok ali Rekurs proti Volilni Listi je gori zet in te Listi so za popraviti čes dane za c. k. Davkarije u Podgrad.

Glavarstvo občine

Jelšane dne 20. Junija 1896

Pipp s. r.

Iz tega pač nikdo ne more razvideti, kaj je ukazalo c. k. okr. glavarstvo. Obrnili smo se s posebno predstavko na c. k. okr. glavarstvo. Do zdaj nismo vdobili še nobenega odgovora. Med tem časom pribit je na občinski deski sledeči

RAZGLAS

Po občinski postavi od 10. Julija 1863 in kti pridruženi srenski volilni postavi se vedno naznanja, da liste vseh opravičenih **skoz katire** se bode prehodnje občinsko **namestništvo opolnilo po §. 17 volilne postave** od 1. Julija t. l; do 4 tedni zamore vsak v občinski pisarnici v Šapjane pregledati, da se prepriča da ni nobeden k volitvi opravičen van puščen alpa kateri ne opravičen v te Liste upisan.

Če bi kdo kaj tacega zapazil ima ima od 21 Julija do 29. Julija 1896 občinski komesiji u Šapljanah u komunski pisarnici spleanjem ali pa po okoljstavo zbesedo se oglositi.

Občinsko predstojništvo

Jelšane dne 29. Junija 1896.

Pipp s. r. župan.

(Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 13. julija 1896.

Imuniteta poslancev. Ko smo doznali o izjavi najvišega in kasacijskega sodišča, da poslanec, pozvan v to od sodišča, je dolžan povedati, od kod in od koga je dobil informacije za svoje govore v parlamentu, mislili smo si takoj, da tu nujno treba remedure potom zakonodaje, ako nočemo, da postane imuniteta poslancev iluzorična in njega delovanje omejeno, skoro da onemogočeno. To svoje menenje smo hoteli tudi utemeljiti. No, sedaj nam ne treba tega, ker so se že v deželnem zboru kranjskem gosp. poslanci dr. Majaron in tovariši spomnili te stvari in so stavili vse hvalevredni predlog, da naj sklene deželni zbor:

„Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlje, da prej ko mogoče predloži državnemu zboru načrt

zakona, s katerim se dopolni § 151. kaz. pr. reda tako, da se mu doda sledeči odstavek: 4) člani državnega zbora in deželni zborov glede izjav, storjenih v svojem poklicu.

V Ljubljani, dne 10. julija 1896.

Gosp. poslanec je res korenito podprl in utemeljil ta predlog in slepec bi moral biti oni, ki ne vidi takoj, da morata priti v nevarnost imuniteta poslancev, in svoboda v parlamentarnem delovanju, ako se ne popolni kazenski zakon. Dr. Majaron je izjavil povsem opravičeno, „da je mnenje najvišjega sodišča iznenadilo jednega ali drugega pravnika, gotovo pa vse poslance. Če mora poslanec pred kazenskim sodiščem zaslišati se dati o vsebini svojega govora ali svoje parlamentarne izjave, ki je deliktnega značaja, potem je nevarnost, da se mej zaslišanjem lahko prestopi okvir govora in da se poslanec napoti izustiti trditve, ki se pač tiče predmeta, ki pa da povod, da se kazensko postopanje najedenkrat proti njemu samemu obrne. Poslanec se torej vzlic zakonito zajamčeni imuniteti pride na tak način do živga! Če nadalje mora poslanec pred kazenskim sodnikom povedati, od koga ima informacije, potem sploh ne dobi informacij o kočljivih stvareh, ker se bo vsak hotel izogniti raznim persekucijam. S tem pa je poslanec, ki ni vsegavečo, omejeno zaupljivo občevanje z volilci in drugimi krogi, s tem pa vestno izvrševanje poslanskega mandata. Zlasti so lahko kričeče posledice iz mnenja najvišjega sodišča, da je moči celo mej zasedanjem poslanca disciplinirati, ako ne priča o vsebini ali informaciji svojih govorov. To vse izpodkopuje svobodo poslancev in parlamenta. Hvalo je konečno vedeti najvišjemu sodišču, da je opozorilo na možnost takšne interpretacije, katera bode odslej gotovo navodilo sodiščem in državnim pravdnistvom. Posledice se dajo radikalno preprečiti, če se poslanci prištejejo k tistim osebam, katerih se po našem kazenskopravnem redu pod ničnostjo ne sme zaslišati kakor priče. Na to meri tudi nujni predlog, za kateri naj bi takoj glasovala vsa zbornica in s tem izrazila, da je pri vsaki priliki pripravljena čuvati politično svobodo*.

Po obširnem utemeljevanju v tem smislu oglašil se je v imenu veleposestnikov g. dr. Schaffer in ob kratkem poudarjal potrebo tacega predloga, obžaluje ob enem zlorabo imunitete v zadnjem času.

O glasovanju so ustali vsi poslanci za predlog.

Ruski car obišče Pariz? Glasilo orleanistiške stranke, pariški „Soleil“, ki je obično jako dobro obveščen o ruskih odnosajih, priobčuje, da ruski car okoli 20. ali 25. septembra obišče Pariz. — Ta vest daje že sedaj mnogo misliti politikom, ki niso prijatelji rusko-francoski zvezi, kajti nikakor jim ne grè v glavo, kakó bi mogel ruski samovladar okiskati stolnico francoske — republike.

Različne vesti.

Mestni svet tržaški. Minolo soboto zvečer imel je naš mestni svet, kakor že objavljeno, svojo XVII. letošnjo javno sejo. Predsedoval je župan dr. Pittner, vlado je zastopal namestništvu dodeljeni okrajni glavar vitez Schwarz, prisotnih bilo je 33 svetovalcev. Po raznih priobčenjih ne bistvene važnosti stavil je svetovalec Burgstaller utemeljeni predlog, glasom katerega naj se naprosi župan dr. Pittner, da se na Dunaju potegne za tržaško železniško vprašanje. To more storiti župan tem laglje, ker v kratkem odpotuje na čelu posebne deputacije na Dunaj, da naprosi vlado povoljnega rešenja nekaterih predmetov, tičočih se tržaških interesov.

Svetovalec Dollenz je predložil, naj bi občina dala popraviti strmo cesto v Trstenik, toda ta predlog je propadel.

Zbor je potem pričel razpravljati o predlogu odseka za javne stavbe o prošnji kranjske idustrijske družbe glede uredbe cest in zemljišč v škedenjskem okraju. Omenjena družba uložila je namreč na mestno delegacijo prošnjo, naj bi ista odstopila idustrijski družbi nekatera zemljišča, odnosno zamenjala koja parcelo, da bi se na ta način uravnal svet, na katerem se bodo gradili veliki plavži in livarna v Škedenju. — Poročilo mestnega stavbarskega urada izjavilo se je v obče

povoljno o tej prošnji, toda stavilo je različnih pogojev glede posamičnih točk, kakor n. pr. v prvi vrsti zaradi podaljšanja ceste od sv. Andreja pa do zemljišča idustrijske družbe kranjske. O tem predmetu vnela se je zelo dolga meritorična razprava. Govorili so po večkrat svetovalci Combi, d'Angeli, Morpurgo, Cambon, Venezian, Consolo, M. Luzzatto, Gairinger, Naberger, Burgstaller in pa poročevalec ter predstojnik mestnega stavbenega urada kakor tehniški referent.

Zbor je slednjič vsprejel predloge, toda bistvenimi izpremembami. Ob 9. uri in $\frac{1}{4}$ je župan zaključil sejo.

Nedeljski počitek in pa ponedeljski časopisi v Trstu. Ni ga mesta v vsej Avstriji, kjer bi bili o ponedeljskih izhajali časopisi že na vse rano jutraj, kakor je izhajal doslej v Trstu židovsko-„liberalni“ „Il Piccolo“ in pa milijonarski njegov „konservativni“ tekmeč „Il Mattino“. Kako je bilo to mogoče v očigled obstoječim zakonom o nedeljskem počitku? To je bila uganjka, koje ni mogel z lepa rešiti niti bistroumni gosp. c. kr. viši obrtni nadzornik Oskar Polley. Navzlic vsem poizvedovanjem ni bilo možno dokazati tem podjetnikom, da so v protislovju z obstoječimi zakoni. Slednjič moral bi bil človek naravnost misliti, da znajo ti ljudje — „coprati“, kajti delavci in črkostavci izjavili so bili soglasno in opetovano — seveda neresnično in v interesu svojega zaslužka, — da imajo nedeljskega počitka. Neumornemu gosp. obrtnemu nadzorniku pa se je slednjič posrečilo dokazati, da ti časnikarski špekulantje pošiljajo jedne in iste črkostavce ponoči iz jedne tiskarne v drugo. S tem je bila rešena uganjka. Sevé je gosp. nadzornik ukrenil takoj potrebne korake, da se odpravi ta nedostatek in od včerajšnjega dneva naprej bodeta oba tržaška tekmeča izhajala ob ponedeljskih še-le po 11. uri predp., ker pričnó delo v tiskarni še-le ob 6. uri jutraj. — Seveda pa nihče ne more kratiti dotičnim urednikom veselja, da pričnó pisariti že takoj po polunoci, kajti, ako tega ne bi storili, mogel bi iziti ponedeljski list še-le pod večer, ali pa bi ga sploh ne bi bilo.

Volilci v V. kuriji. Mestni magistrat tržaški objavlja: V smislu novih zakonov glede volitev državnozbornskih poslancev (koji zakoni niso še objavljeni), bodo imeli odslej volilno pravo vsi avstrijski državljani moškega spola, ki so preoračili svoje 24. leto in ki niso izključeni od volilnega prava v smislu določeb zakona ter bivajo v tržaški občini najmanje šest mesecev.

Da bode mogoče pričeti s sestavljanjem volilnih listin za ta volilni razred, pozivljajo se vsi oni, ki niso bili vpisani že v poslednjih občinskih volilnih listinah leta 1893., in ki niso še bili všteti o ljudskem štetju dne 31. decembra 1890., ker takrat niso bivali v Trstu, da se prijavijo od 22. do vključno 30. t. m. mestnemu statističnemu-anagrafskemu uradu, dokazivši na podlagi dokumentov svoje volilno pravo.

Za Ciril-Metodov dar so darovale ženski podružnici: Neimenovana 4 krone, ga. Haipelj 1 K., ga. Kosarine Remec 2 K. in ga. Pretner 1 K.

C. kr. viša obrtna šola v Trstu. Minolo soboto bili so na tem zavodu izpiti zrelosti. Izpitni komisiji je predsedoval nadzornik profesor vitez Doderer. Prisotni bili so: ces. namestnik vitez Rinaldini, župan dr. Pittner, razni inženirji in delegati trgovinske zbornice tržaške. — Na izpite se je prijavilo 17 gojencev. Izmed teh jih je napravilo izpit zrelosti iz mehanike 7; iz stavbarstva 1 z odliko (Tiburcij Alačević), 9 pa je bilo proglašanih zrelemi.

Kako davkarski urad v Motovunu postopa z davkoplačevalci, naj dokazuje ta-le slučaj:

Že lansko leto smo zahtevali slovenske, oziroma hrvatske tiskovine ter zavračali nemško-italijanske „mancetelne“. Obrnili smo se tudi že dvakrat z mnogobrojnimi podpisi na predsedništvo finančnega ravnateljstva, da preskrbi za davčni urad v Motovunu slovenske, oziroma hrvatske tiskovine. Te naše zahteve so ostale neizpolnjene še do danes vkljub izjavi od strani finančnega ravnateljstva z dne 16. svečana 1896 št. 268/pr., objavljeni v „Edinosti“, kjer izjavlja, da čaka glede slovenskih tiskovin na željo strank. Davkarski urad v Motovunu vé, da ne sprejememo nemško-italijanskih „mancetelnov“, ker smo jih že dvakrat zavrnili,

vendar jih je dne 7. julija zopet poslal, ter hotel uročiti davkoplačevalcem z grožnjo, da ima dekret od okrajnega glavarstva (katerega pa dotičnik na zahtevo strank ni hotel pokazati), v katerem je dan nalog, da dotične „mancetelne“, katere bi stranke ne hotele sprejeti, izroči sodnijskemu delegatu. Pretil nam je, da bode po preteku nekaj dni sledila rubežen.

Finančno ravnateljstvo, katero je izdalo zgoraj omenjeno izjavo, pozivamo, naj nam tudi še objavi, kako dolgo še bode pustilo nas davkoplačevalce tako prezirati. Davkoplačevalci.

Slavnostni program dvajsetletnega obstanka „prostovoljnega gasilnega društva“ v Novem mestu in k zborovanju zaveze kranjskih gas. društev dne 15. in 16. avgusta 1896.: Na predvečer ob $\frac{1}{2}$ 9 uri: mirozov.

Soboto, 15. avgusta: Zjutraj ob 5. uri: budnica. Dop. ob $\frac{1}{2}$ 10. uri: sprejem došlih društev in gostov na kolodvoru. Dop. ob $\frac{1}{2}$ 11. uri: sv. maša v samostanski cerkvi. Dop. ob 11. uri: sprejeto po mestu in pozdrav gasilnih društev pred mestno hišo po g. mestnem županu. Dop. ob $\frac{1}{2}$ 12. uri: javna vaja novomeškega gasilnega društva na glavnem trgu. Pop. ob 1. uri: skupni banket na Tučkovem vrtu. Pop. ob 4. uri: zbirališče na glavnem trgu z vlakom ta dan odhajajočih gasilcev in gostov. Od $\frac{1}{2}$ 6. ure: ogled novomeške okolice. Zvečer ob 8. uri: koncert na Tučkovem vrtu.

Nedeljo, dne 16. avgusta: Zjutraj ob 5. uri: budnica. Dop. ob 10. uri: zborovanje delegatov v mestni dvorani. Pop. ob 1. uri: skupni obed. Pop. ob 4. uri: spremljevanje odhajajočih delegatov in gostov na kolodvor.

Slavnostni odbor.

Podporno rokodelsko društvo v Lokavcu pri Ajdovščini bode imelo dne 19. t. m. svoj občni zbor in svoje polletne račune. Vabijo se vsi udje na to zborovanje. Odbor.

Poštni in brzojavni urad na Krškem, Dolenjsko, bode opravljal do 15. avgusta t. l. popolno podnevno službo.

Kužne bolezni v tržaški občini. Od dne 4. do 11. t. m. bilo je prijavljenih 38 slučajev ošpic, 3 al. škrlatice, 21 al. davice, 1 al. legarija. — Umrle so za ošpicami 3 osebe in za davico 1.

Samomor. 56letna zasebnica Alojzija vdova Patoni, služujoča pri gospej Amaliji vdovi Payer, v hiši št. 51 ulici Chiozza (letovišče Franelich) vrgla se je predvčerajšnjem v vodnjak, nahajajoči se na dvorišču omenjenega posestva in se utopila. Vzrok temu samomoru iskati je v neslogi, v koji je živela pokojnica s svojim zetom, t. j. z možem svoje v Rimu poročene hčere. Kruta osoda pa je hotela, da je jedno ura zatem, ko si je bila Patoni vzela življenje, došlo iz Rima pismo na nje naslov, javljajoče, da je umrl nje zet in da naj odpotuje v Rim, kjer bode mogla mirno živeti poleg svoje hčere - vdove. Britko naključje usode!

Nesreča. 24letni zidar Anton Ferluga, stanujoči na obrežju Grumula hšt. 3, delal je minoli petek na plošči, viseči na dvorišču hiše št. 2 ulice Cordaiuoli, kakih 10 metrov visoko. Nesreča je hotela, da se je odtrgala jedna onih vrvi, na kojih je visela plošča in siromak je telebnil s ploščo vred v apnenico, nahajajočo se na dvorišču. Tovariši ponesrečenega so hiteli po zdravnika na zdravniško postajo. Le-ta je konstatoval, da se ponesrečeni zidar sicer ni pobil prav nič, pač pa si je vsled pada pretresel možgane. Preneali so ga v bolnišnico.

Sodnijsko. Tukajšnje sodišče obsodilo je minoli petek 26letnega slikarja Ivana Germicha (Grmič) zaradi javnega nasilstva, (nevarnega pretenja) na tri mesece ječe. Grmič se je dne 22. februarja z nožem v roki pretil bivši svoji ljubici, ki ga je bila ostavila, preselivša se v neko zloglasno hišo.

32letni težak Josip Skonja iz Sežanskega okraja je dobil zaradi goljufije pet mesecev ječe. Skonja, dasi oženjen in oče dveh otrok, ljubimkoval je s hišino Ivanko P., koji je obljubil, da jo poroči. Izvabil ji je 30 glđ. v gotovem denarju, da „nakupi pohištva za skupno zakonsko stanovanje“. Seveda je denar zapravil, toda veselil se je samo dotlej, dokler ogoljufano deklo ni izvedelo resnice ter ga ovadilo.

Skočil raz zvonik stolne cerkve na Dunaju. Minoli petek si je 32letni Egidij Leis, sin pre-

možnega čevliarja na Dunaju, poskrbel vstopni listič, da obišče zvonik stolne cerkve sv. Štefana. Dospevši na hodnik na vrhu, vrgel se je raz zvonik v vrtoglavo globočino. Telebnil je na streho jednih obstranskih kapelic. Razbil si je črepinjo ter ostal se vé na mah mrtev. — Pravijo, da sta mladeniča gnala v smrt neka neozdravljiva bolezen in pa nesloga v lastni obitelji.

Račun iz milenijske razstave. Svoječasno smo že opomnili, kakó brezobrazno gulijo v restavracijah madjarske milenijske razstave kože onim nesrečnikom, ki so kaj užilij v jedni ali drugi teh špekulacijskih — špelunk. Te dni je objavil list „Deutsches Volksblatt“ tak zasoljen „milenijski“ račun. Evo ga:

Gost: „Natakar, plačati. Imel sem jedno pečeno rebro s krompirjem“.

Natakar: 3 gld. 50 nč.

Gost: „Dva kozarca piva“.

Nat.: 7 gld. 80 nč.

Gost: „Komadič kruha“.

Nat. 9 gld. 60 nč.

Gost: „Jedno bodkalo za zobe trebiti“.

Nat. — Je naravnost deset gld.

Koledar. Danes (14.): Bonaventura, škof. — Jutri (15.): Henrik, cesar, Vladimir, kralj. — Mlaj. — Solnce izide ob 4. uri. 28 min., zatoni ob 7. uri 41 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 26.5 stop., ob 2 pop. 28 stop. C'

Loterijske številke, izžrebane dné 11. t. m.:

Dunaj	78,	40,	53,	74,	72.
Gradec	8,	18,	19,	17,	88.

Resnica o smrti gospoda Valdemarja.

Spisal E. A. Poe; iz češčine prevel I. P.

(Dalje.)

Pet minut pred jednajsto spoznal sem gotova znamenja mezmeritičnega upliva. Stekleni njegov pogled zamenil se je bil izrazom, kateri se vidi samo v slučajih bdenja v spanju in glede katerega je čisto nemogoče, da bi se motili. Vsled nekoliko hitrih povprečnih potez gibale so se trepalnice, in vsled nekoliko nadaljnjih, zaprle so se. Nikakor nisem bil s tem zadovoljen, toda vendar sem nadaljeval svojo manipulacijo čilo in z največjo energijo, dokler nisem dosegel, da so noge spalčeve, v pripravi legi ležeče, skoro popolnoma otrpnele.

Ležale so čisto ravno, roke skoro istotako, ležeče na postelji v primerni oddaljenosti od beder. Glava bila je malo vzdignjena.

Ko sem završil, bila je polnoč; naprosil sem prisotne gospode, naj preiščejo stanje g. Valdemarja. Po nekoliko poskusih priznali so, da je v neobičajnem stanju popolne mezmeritične otrplosti. Dr. D. odločil se je, da ostane vso noč pri bolniku, med tem, ko je dr. F. odšel, obljubivši, da se vrne za jutranje zore. Gospod L—l in streznika so ostali.

Pustili smo gospoda Valdemarja čisto brez motenja do treh zjutraj; pristopil sem tedaj k njemu ter našel ga v čisto istem stanju ko onda, ko je odhajal dr. F. Ležal je v isti legi; žile ni bilo čuti ni znati; dihanje bilo je lahko, zelo majhno — poznalo se je samo, če si postavil pred ustnice zrcalo; oči bile so naravno zaprte, a roke in noge otrpnele ter hladne kot mramor. Ves utis pa nikakor ni bil utis mrliča.

Pristopivši bliže k gospodu Valdemarju pripognil sem se, hoteč provzročiti, da njegova desna rama sledi moji, katero sem polahkoma gibal gori in doli nad njim. V takih poskusih s tem bolnikom nisem do sedaj imel nikdar popolnega vspeha in tudi sedaj imel sem v resnici malo nade do vspeha, toda — čudil sem se — njegova roka sledila je radovoljno, če tu i slabo, sméri, ki sem jo naznačeval se svojo. Odločil sem se, da poskusim žnjim spregovoriti nekoliko besed.

„Gospod Valdemar“, povprašal sem, „spite?“

Ni mi odgovoril ničesar, toda zapazil sem bil, da se obliče okolo ustnic trese, kar me je napotilo, da sem ponovil vprašanje. Pri tretjem ponavljanju streslo se je na lahko vse njegovo telo: trepalnice so se odprle, pokazala se je bela črta očesne beline; ustnice gibale so se počasi in spregovoril je komaj slišnim šepetom:

„Da; sedaj spim. Ne budite me! — Pustite me, da umriem tako!“

Potipal sem noge — bile so odrevenele. Desna roka sledila je ko poprej sméri moje roke. Povpraševal sem bdečega spalca vnovič:

„Čutite-li še vedno bolečine v prsih, gospod Valdemar?“

Sedaj sledil je odgovoril, še tišji ko prej:

„Nikakih bolečin. — Umiram.“

Mislil sem si, da sedaj ne bi bilo ugodno, ako bi ga motil; ničesar nismo govorili niti započeli do prihoda dr. F—a, kateri je prišel malo pred izhodom solnca ter se zelo čudil, da je našel bolnika še živega. Potipal je žilo, postavil zrcalo pred usta, ter me naprosil, da bi zopet nagovoril spečega. Storil sem tako, rekoč:

„Gospod Valdemar, spite še vedno?“

Kakor poprej, minolo je i sedaj nekaj minut pred odgovorom; v tem času zdelo se je, kakor da zbira umirajoči mož vso svojo energijo k odgovoru. Po četrtem ponavljanju vprašanja rekel je slabo, komaj razumljivo:

„Da neumorno spim — umiram.“

(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 13. Nj. Vel. cesar podelil je predsedniku pomorske oblasti v Trstu, Ernestu Becherju, komturni križec Fran Josipovega reda.

Cetinje 12. Včeraj popoldne je bil pri avstro-ogerskem ministerskem rezidentu vitezu Kuscinskiemu slavnosten obed, katerega se je vdeležil tudi knez Nikola. — Popoldne je Kuscinski odpotoval na Dunaj.

Rim 12. Papež vaprjel je danes avstro-ogerskega odposlanca pri vatikanu, grofa Revertera, v avdiencijo. Grof Revertera odpotuje na kratek dopust.

Rim 13. Ministerska kriza bode trajala brzkone še nekaj dni, ker doslej ni bilo možno sporazumeti se z generalom Pellouxjem, kakó naj se pokrijejo povišane potrebnosti za vojsko.

Madrid 12. Glasom službenega poročila iz Kube so bili uporniki te dni tepeni v dveh praskah. Izgubili so 20 mož. Nekoliko upornikov udalo se je oblastim s konji in orožjem vred.

London 13. „Times“ javlja iz Kaneje: Vsi krščanski poslanci, izvezemši tri, dospeli so semkaj. Turški poslanci so pripravljeni vstopiti v narodni zastop.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Guajpota. Pšenica za eson 6.30—6.31 Pšenica za spomlad 1896 6.63 do 6.65 — „ — „ Oves za jesen 5.18—5.19 Rž za jesen 5.27—5.29 Koruza za juli-avgust 3.80—3.82 maj juni 1897 4.02—4.03 nova f. 3.90—4.95.

Pšenica nova od 70 kil. f. 6.55—6.70 od 79 kil. 6.65—6.75, od 80 kil. f. 6.70—6.80 od 81. kil. f. 6.75—6.95, od 82 kil. for. 6.70—6.80, ječmen — „ — „ prosa 6.10—6.40.

Pšenica: Ponudbe srednje, povpraševanje omejeno. Prodaja 8000 mt. stot. Vreme: lepo.

Praga. Neratirani sladkor for. 13.12, oktober-december 13.02. Malo boljše.

Praga. Centrifugal novi, postavljeno v Trst a carino vred odpošiljatev precej f. 35.75—36 Concasse 37.50—38. Četvorni 37.75— „ V glavah (sodih) 40.—46.25 Havre. Kava Santos good average za juli 70— za november 69.—, malačno.

Hambur. Santos good average za september 57.50 za december 51.50. za mare 55.25 mirno.

Dunajski borza 13. julija 1896.

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.85	101.85
„ „ v srebru	101.95	101.95
Avstrijska renta v zlatu	123.50	123.50
„ „ v krouah	101.10	101.20
Kreditne skelje	355.25	360.25
London 10 Lst.	119.80	119.85
Napoleoni	9.51	9.52
20 mark	11.73	11.78
100 Italj. li.	44.45	44.45

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domači pridelki.

Fizol:	Koks	100 K.	9.50	do for.	9.75
Mandoloni	„	—	—	—	—
svetlorudeči	„	—	—	—	—
temnorudeči	„	—	—	—	—
kanarček	„	—	—	—	—
bohinski	„	—	9.—	9.25	—
beli veliki	„	—	9.25	9.50	—
„ mali	„	—	9.—	9.25	—
zeleni, dolgi	„	—	8.25	8.50	—
„ okrogli	„	—	—	—	—
mešani hrvatski	„	—	7.25	7.50	—
„ štajerski	„	—	7.50	7.60	—
Maalo fino štajersko	„	—	65.—	70.—	—
Ječmen št. 10	„	—	8.75	9.—	—
„ 9	„	—	9.75	12.—	—
„ 8	„	—	11.50	11.75	—
Zelje kranjsko	100 K.	—	—	—	—
Bepa	„	—	—	—	—
Krompir, štajerski	„	—	9.25	9.50	—
Prpso kranjsko	„	—	—	—	—
Leča, kranjska	„	—	54.—	55.—	—
Speh ogerski	„	—	49.—	50.—	—
Mast	„	—	165.—	166.—	—
Kava Moca	„	—	172.—	173.—	—
Ceylon Plant. fina	„	—	182.—	184.—	—
„ Perl	„	—	148.—	148.—	—
Java Malang	„	—	163.—	164.—	—
Portorico	„	—	144.—	145.—	—
Guatemala	„	—	156.—	157.—	—
San Domingo	„	—	—	—	—
Malabar Plant.	„	—	—	—	—
„ native	„	—	—	—	—
Laguayra Plant	„	—	—	—	—
„ native	„	—	—	—	—
Santos najfiniji	„	—	135.—	136.—	—
„ srednje fini	„	—	133.—	134.—	—
„ srednji	„	—	124.—	125.—	—
„ ordinar	„	—	116.—	118.—	—

Rio oprani	„	—	—
„ najfiniji	„	136.—	137.—
„ srednji	„	132.—	134.—
Sledkor Centrifugal I. vrste	„	35.—	35.50
Concassé	„	37.—	37.25
v glavah	„	38.25	38.50
razkosani	„	38.50	38.75
12 Italijanski fini	„	19.75	20.—
„ srednji	„	18.75	19.—
Japan fini AAA	„	16.—	—
„ srednji	„	15.—	—
Rangoon extra	„	11.50	—
I.	„	10.—	—
II.	„	—	—
Petrolej ruski v sodih	„	18.—	—
v zabojih od 29 kil.	„	6.—	—
Olje Italijansko najfinije	„	58.—	60.—
„ srednjefino	„	54.—	54.—
bombažno, amerik.	„	28.—	29.—
dalmatinsko	„	31.—	31.50
Limoni Mesinski	„	3.50	4.50
Pomaranče	„	6.—	7.—
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—	—
Bari	„	59.—	61.—
Pinjoli	„	87.—	89.—
Rošči Dalmatinski	„	—	—
„ Pulješki	„	10.50	10.75
Smokve Pulješke	„	—	—
„ Grške v venoih	„	12.25	12.50
„ Tanine	„	37.—	41.—
Vamperli	„	24.—	25.—
„ Čičbe	„	29.—	31.—
Polenovke srednje velikosti	„	42.—	43.—
„ velike	„	—	—
„ male	„	43.—	44.—
Slaniki v velikih sodih	„	—	—
Žveplo	„	6.75	7.—

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) **Državna železnica.** (Postaja pri sv. Andreju)

Od dné 1. junija 1896.

ODHOD:

6.30	predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35	„ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40	popol. v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.30	„ v Herpelje. (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlaki ob praznikih:	
7.35	zjutraj v Herpelje.
2.20	popol. v Divačo.
4.20	„ v Boršt.
DOHOD:	
8.05	predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelj.
9.50	„ iz Pulja, Rovinja.
11.15	„ iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05	popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.
9.45	„ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane.
Lokalna vlaka ob praznikih:	
7.59	popol. iz Boršta.
9.35	popol. iz Divače.

b) **Južna železnica** (Postaja južne železnice.)

Od dné 1. junija 1896.

ODHOD:

7.45	predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	„ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	„ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	„ poštini vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50	popol. omnibus v Kormin.
4.40	„ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20	„ poštini vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05	„ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko—Gorico in Korminom.
8.45	„ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.—	„ mešani vlak do Mürrzusschlaga.
DOHOD:	
6.48	predp. mešani vlak iz Mürrzusschlaga, Beljaka, itd.
7.30	„ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35	„ brzovlak iz Kormina.
9.25	„ brzovlak z Dunaja.
10.20	„ poštini vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35	„ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19	„ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40	popol. poštini vlak z Dunaja.
7.36	„ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.41	„ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; —
8.56	„ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.
Zabavna vlaka ob nedeljah in praznikih.	
ODHOD:	
2.—	popoludne v Kormin.
4.25	„ v Nabrežino.
DOHOD:	
12.07	predpoludne iz Kormina.
10.50	popoludne iz Nabrežine.

Dva dobro izurjena mizarska delavca

za izdelovanje pohištva, dobista **trajno delo in dober zaslužek.** Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo tega lista. Kdor bi hotel vsprejeti delo, naj se oglasi urno!

Gostilna na Bledu

(Gorenjsko)

z novo opravljenimi sobami, dobrimi jedili, izvrstnim vinom dolenskimi in istrskimi, Koslerjevim marčnim pivom, priporoča

Jakob Peternel,
posestnik.